

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1961

N:o 5—12.

-
- Innehåll:** N:o 5. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om skattetillägg vid försummad betalning av kommunalskatt.
N:o 6. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.
N:o 7. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om fiske i landskapet Åland.
N:o 8. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om folkskolväsendet i landskapet Åland.
N:o 9. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland.
N:o 10. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland.
N:o 11. Landskapslag om ändring av landskapslagen angående Ålands yrkesskola.
N:o 12. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunalförvaltning i landskommunerna i landskapet Åland.
-

N:o 5.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om skattetillägg vid försummad betalning av kommunalskatt.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 24 mars 1961.
Utfärdad i Mariehamn den 28 mars 1961.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 1 § landskapslagen den 23 april 1959 om skattetillägg vid försummad betalning av kommunalskatt (13/59) såsom följer:

1 §.

Var, som försummar att inom utsatt upp-
bördstid erlägga skatt till kommun i land-
skapet Åland, är skyldig att på det till be-
talning förfallna skattebeloppet från den dag
skatten senast hade bort erläggas till betal-
ningsdagen i skattetillägg för varje fullt be-
lopp av etthundra mark erlägga en årlig rän-
ta om tolv procent.

Från och med den ovan i 1 mom. stadga-
de dagen skall skattetillägget räknas även
i det fall, att tvångsindrivning av skatten
med stöd av 112 § 4 mom. beskattningsslagen
skall uppskjutas.

Har skattskyldig för samma inkomst på-
förts skatt till två eller flera kommuner och
förblir efter ändringssökande den beskatt-
ning gällande, som påförts i annan kommun
än den, till vilken den skattskyldige betalt
skatten eller där förskott enligt beskatt-
ningsslagen använts för skattens erläggande,
skall skattetillägg för den del, vilken mot-

svarar det skattebelopp, som enligt 113 § samma grund, jämlikt vilken ränta på det beskattningslagen skall återbetalas, erläggas återbetalade skattebeloppet erläggas. för tiden fram till återbetalningen enligt

Denna landskapslag tillämpas från den 1 januari 1961.

Mariehamn den 8 december 1960.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 6.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 24 mars 1961.
Utfärdad i Mariehamn den 28 mars 1961.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 17 § landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56), sådant lagrummet lyder i landskapslagen den 23 april 1959 (12/59), såsom följer:

17 §.

Skattenämnd tillhör att före utgången av

Mariehamn den 8 december 1960.

Denna landskapslag tillämpas från och med år 1961.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 7.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om fiske i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 24 mars 1961.
Utfärdad i Mariehamn den 28 mars 1961.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 2 § landskapslagen den 8 augusti 1956 om fiske i landskapet Åland (39/1956) såsom följer:

2 §.

I havet utom byaråtgång samt vid de havsstränder och i havet befintliga holmar och skär, som tillhöra landskapet, men ej lyda under visst hemman eller innehavas av någon under särskilda villkor, äger envar landets inbyggare rätt att idka fiske, såvitt ej

annorlunda är föreskrivet eller framdeles föreskrives. Inom här avsedda vattenområden äga medborgare i Danmark, Island, Norge och Sverige rätt till husbehovs- och rekreationsfiske.

Om rätt att idka fiske på staten tillhöriga vattenområden gäller vad därom är stadgat i riket.

Denna landskapslag tillämpas från den 1 juni 1961.

Mariehamn, den 8 december 1960.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 8.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om folkskolväsendet i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 24 mars 1961.
Utfärdad i Mariehamn den 28 mars 1961.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 25 och 78 §§ landskapslagen den 16 oktober 1958 om folkskolväsendet i landskapet Åland (23/58) såsom följer:

25 §.

Folkskoldistrikt, som är gemensamt för två eller flera kommuner, förvaltas av den kommun, inom vars område skolan är belä-

gen. Likväl må kommunerna överenskomma om att medlemmar till direktionen utses från de olika kommunerna. I skolans anläggningskostnader deltaga kommunerna i förhållande till det antal mantalsskrivna invånare, som i envar kommun finnes inom folkskoldistriktet vid ingången av det år, under vilket slutsyn hålles på skolbygget. Den kommun, inom vars område skolan uppföres, äger ställa erforderlig skoltomt kostnadsfritt till disposition. I skolans driftskostnader deltaga kommunerna i förhållande till det antal läropliktiga barn, som i envar kommun under läsåret finnes i folkskoldistriktet. De i gemensam skolverksamhet deltagande kommunerna må enhälligt överenskomma om annan fördelningsgrund för anläggnings- och driftskostnader.

skapsunderstöd till kostnaderna för folkskolväsendet enligt olika grunder, gemensam folkskolverksamhet, må kostnaderna fördelas kommunerna emellan enligt 25 § och därefter envar kommun beviljas understöd enligt för kommunen tillämpade grunder. Hava kommunerna anhållit, att understöd skall beviljas dem samfällt, må bidrag beviljas efter prövning, med beaktande av att bidraget bör stiga till minst det belopp, vilket borde tillkomma den av kommunerna, som är berättigad till det minsta understödet, men ej överstiga det belopp, vilket borde beviljas kommun, som är berättigad till det högsta understödet.

78 §.

Bedriva kommuner, vilka beviljas land-

Denna landskapslag träder i kraft den 1 augusti 1961.

Mariehamn, den 9 december 1960.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 9.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 24 mars 1961.
Utfärdad i Mariehamn den 28 mars 1961.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 19 och 38 §§ landskapslagen den 16 oktober 1958 om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland (24/58) såsom följer:

19 §.

Full pension uppgår till samma belopp som full pension för innehavare av landskapets tjänst eller befattning med grundlön i samma avlöningsklass.

Tio pensionsår berättiga till en årlig pension motsvarande tio trettiondedelar av full pension och varje följande fullt pensionsår därutöver till en trettiondedel därav, intill dess full pension uppnås.

Beloppet av årlig pension utjämnas till närmaste tal, som är delbart med ettusen-tvåhundra. Komma två tal härvid ifråga, utjämnas beloppet till det högre av dem.

38 §.

Den, som förordnats att interimistiskt bestrida tjänst inom folkskolväsendet, äger rätt till avlöning enligt samma grunder som ordinarie tjänsteinnehavare enligt 2, 3, 4, 6, 7, 8 och 9 §§. Äger interimistiskt förordnad icke den för tjänsten stadgade kompetensen, erhåller han den egentliga avlöningen och övertimsarvodet med avdrag av tio procent. Till de interimistiskt förordnade, vilka äro i avsaknad av stadgad kompetens, men vilka innehava av landskapsstyrelsen föreskriven kompetens, erlägges likväl den

egentliga avlöningen och övertimsarvodet oförminskade intill utgången av juli månad 1964. Interimistisk tjänsteinnehavare har samma rätt till naturaförmåner som ordinarie tjänsteinnehavare och är skyldig att för dem erlægga ersättning såsom i 36 § är stadgat.

Interimistisk innehavare av lärartjänst, som innehar för tjänsten stadgad kompetens, må beviljas extraordinarie pension med iakttagande i tillämpliga delar av vad i denna landskapslag om pension är stadgat.

Vikarie tillkommer, om icke med stöd av 13 § 1 mom. annat avtalats, samma avlöning som interimistisk handhavare av tjänst, och den erlægges till honom månatligen i efterskott. Om vikaries naturförmåner stadgas genom landskapsförordningen.

Denna landskapslag tillämpas från den 1 augusti 1960.

Mariehamn, den 8 december 1960.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 10.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 24 mars 1961.
Utfärdad i Mariehamn den 28 mars 1961.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 7, 8, 10, 14, 17, 18, 23, 26 och 30 §§ i landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland, utfärdad den 10 april 1958 (8/58), såsom följer:

7 §.

1. Landskapsstyrelsen fastställer trafikmärken och utfärdar nödiga föreskrifter och anvisningar rörande trafikljus, trafikmärken, markeringar på körbanor och avstängningsanordningar.

2. Det är förbjudet att avlägsna, skymma, förflytta, ändra, smutsa och skada ovan i 1 mom. nämnda märken, anvisningar och anordningar.

8 §.

1. Utryckningsfordon i brådskande uppdrag skall ovillkorligen beredas fri passage av varje vägtrafikanter. Härvid skall i dessa fordon användas signalanordning med gäll signal och även om dagen framåtriktad strålkastare med högeffektivt, rött blinkljus. Utryckningsfordons rätt till fri framfart befriar icke föraren från att iakttaga av förhållandena påkallad försiktighet.

2. Vägtrafikanter, förutom utryckningsfordon i brådskande uppdrag, skall såvitt möjligt väja för begravningsfölje, skolbarnskortege och annan ordnad procession. Deltagarna i sådan procession böra dock iakttaga av polis meddelade föreskrifter.

3. Utryckningsfordon i brådskande uppdrag och buss i regelbunden tur äga rätt att överskrida färjled före andra fordon.

10 §.

Den, som icke har erforderligt körkort, som av ålder eller annat skäl är därtill olämplig eller som är påverkad av alkohol, annat berusningsmedel eller trötthet, må icke framföra fordon. Ej heller må någon överlåta fordon åt sådan person för framförande.

14 §

1. Fordon skall på väg framföras så nära körbanans högra kant som möjligt utan risk för säkerheten och, då körbanans bredd det tillåter, helt och hållet på den högra hälften av vägen. Vägens vänstra sida får användas endast till omkörning, med iakttagande av vad därom är särskilt föreskrivet eller då vägens högra hälft är avstängd genom tillfälligt hinder. Fordon skall likväl framföras på höger sida om refuge, stolpe eller liknande anordning på körbanan, såvitt icke annat angivits med trafikmärke.

2. Finnes på körbanans hälft eller enkelriktad körbanor plats för två eller flera fordon i bredd, skola dessa utan att i onödan byta körfil i allmänhet köra längs den fria körfil, som är mest till höger. Långsammare fordon skola alltid köra på den fil, som är ytterst till höger, och må använda andra körfiler endast för omkörning eller gruppering. Körfil må ej bytas i korsning eller på vägdel, som angivits med vägmärken för gruppering, ej heller på sådant sätt, att därav uppstår fara för den övriga trafiken.

3. I kurvor, före backkrön och även eljest då sikten är begränsad, skall fordon framföras så nära högra kanten av körbanan som möjligt. Denna regel gäller dock icke trafik på enkelriktad körbanor.

4. Avståndet mellan fordon, som köra efter varandra, skall för undvikande av påkörning hållas så stort som förhållandena i varje fall påkalla.

5. När fordon närmar sig korsning eller skall svänga från väg till gårdsplan eller annan sådan plats, skall fordon, som ämnar taga av till höger, i god tid föras över till körbanans högra kant och fordon, som skall vika av till vänster, hållas strax till höger om körbanans mittlinje eller till vänstra kanten av enkelriktad körbanor. Den, som kör rakt fram, må använda den efter förhållandena lämpligaste körfilen.

Är körbanan för gruppering av fordon inledad i angivna körfiler, skall fordon, som närmar sig vägkorsning, i god tid köra in på föreskriven eller med vägmärke särskilt utmärkt körfil.

6. I korsning skall fordon vid svängning till höger styras så nära den korsande körbanans högra kant som möjligt. Vid svängning till vänster skall fordon styras så, att det efter korsningen föres omedelbart till höger om mittlinjen av den korsande körbanan eller på vänstra sidan av enkelriktad körbanan. Korsning anses omfatta område, som begränsas av skyddsvägar, eller, om sådana icke finnas, av de varandra korsande körbanornas förlängda sidor.

7. Är gruppering enligt 5 mom. vid insvängning till gårdsplan eller smal väg icke möjlig på grund av fordonets storlek eller kan det icke, vid svängning till höger, i korsning av denna orsak enligt 6 mom. köras på den fria körfil, som är mest till höger, skall fordonet styras med iakttagande av särskild försiktighet så, att risk eller hinder icke uppkommer för övriga vägtrafikanter.

8. Fordon må ej svängas eller backas med mindre detta kan försiggå utan risk eller onödigt hinder för övrig trafik.

9. Utan hinder av stadgandena i 1, 2, 5 och 6 mom. må fordon eller maskin, som användes i vägförbättringsarbete eller för att iståndsätta anordningar på väg, med iakttagande av särskild försiktighet föras på sätt arbetets utförande kräver.

17 §.

1. När förare närmar sig korsning, skall han i tid minska farten och, då begränsad sikt, vägmärken, trafikljus eller andra omständigheter det påkalla, stanna före korsningen eller före skyddsväg.

2. Skära från olika håll kommande fordonens färdriktningar varandra i korsning, skall, därest icke nedan annorlunda stadgas:

a) om två fordon samtidigt komma till korsningen, det väja, som har det andra till höger; och

b) förare av fordon, som närmar sig korsningen, lämna väg för fordon, som redan helt och hållet befinner sig i korsningsområdet.

3. Förare, som har för avsikt att överstrikas korsande väg med förkörsrätt, ut-

märkt genom vägmärke, eller svänga in på sådan väg, skall väja för fordon, som äro inne på korsningsområdet eller som närma sig längs sådan väg och äro så nära, att fara för sammanstötning kan föreligga.

4. Den, som i korsning ämnar svänga åt vänster, skall väja för fordon, vilka komma från det motsatta hållet och äro så nära, att fara för sammanstötning föreligger.

5. Fordon, som kommer från enskild väg, enskilt område, gårdsplan, parkeringsplats från ett för uppställning reserverat område eller med dem jämförlig plats till allmän väg eller gata, skall stanna och väja för den, som trafikerar den allmänna vägen eller gatan. Likaså skall den, som ämnar svänga från allmän väg eller gata till sådan plats, väja för envar trafikant på vägen.

6. I korsningar, där trafiken dirigeras genom trafikljus, skall förare av fordon iakttaga följande:

a) grönt ljus.

Fordon må, om korsningen eljest är fri, köra rakt fram eller svänga till höger eller vänster, såvitt detta icke är förbjudet genom särskilt tecken. Svängande fordon skall särskilt taga hänsyn till gående på skyddsväg. Fordon, som svänger till vänster, skall väja för mötande fordon.

b) gult ljus, ensamt eller jämte grönt eller rött ljus.

Ljuset anger förestående övergång från grönt ljus till rött eller från rött till grönt.

c) fast eller blinkande rött ljus.

Fordon, som närmar sig korsning, skall stanna.

d) gult blinkljus.

Fordon får fortsätta färden med iakttagande av vad om passerande av korsning är stadgat.

7. Utryckningsfordon i brådskande uppdrag äger förkörsrätt oberoende av vad ovan i 2, 3, 4, 5 och 6 mom. är stadgat och må även överskrida korsning mot rött trafikljus med så mycket nedsatt hastighet som trafiksäkerheten påkallar. Även begravningsfölje, skolbarnskortege och ordnad procession, som begynt överskrida korsningen mot grönt ljus, må fortsätta färden även om ljuset växlas.

8. Stadgandena i denna paragraf fritaga icke förare av fordon med förkörsrätt från skyldigheten att iakttaga i 5, 15 och 19 §§ påbjuden försiktighet. Särskilt skall försiktighet iakttagas, då fordon i fall, som avses

i 2 mom. a), från en mindre trafikerad väg närmar sig en livligt trafikerad eller från jämn väg nalkas korsande, brant backe.

9. Dirigeras trafiken av polis, skola av honom givna tecken följas.

10. Närmar sig fordon skyddsväg, skall föraren giva fri passage åt gående på skyddsvägen på samma del av körbanan. Likaså skall förare av fordon, som stannat före korsning, giva fri passage åt gående på körbanan, innan han fortsätter färden.

11. Har buss stannat vid hållplats utan refuge, skall förare, som ämnar passera bussen på höger sida, stanna och lämna på- och avstigande busspassagerare fri passage.

18 §.

1. Fordon skall för uppställning eller parkering, såvitt icke annat angivits med trafikmärke eller markering på körbana, styras i körriktningen så nära körbanans högra kant som möjligt och vid parkering, såvitt det är tillåtet och möjligt, helt och hållet utanför körbanan. På enkelriktad väg, så ock där polismyndighets tillstånd därtill utverkats, är uppställning och parkering tillåten även intill vänstra kanten av körbanan. Likaså må fordon, som forslar mjölk, med iakttagande av särskild försiktighet, på landsbygden stannas intill mjölkbord på vänstra sidan av vägen för lastning och lossning.

2. Fordon må icke stannas, uppställas eller parkeras på sådan plats eller så, att detta medför fara eller att trafiken störes eller hindras.

3. Stannande av fordon av annat skäl än tvingande trafikhinder samt uppställning och parkering är, såvitt icke annat angivits med trafikmärke eller markering på körbana, uttryckligen förbjudet:

a) där förbud mot omkörning gäller enligt trafikmärke samt på landsbygden och inom gles-bebyggt område i Mariehamn, där omkörning är förbjuden enligt 16 §;

b) i korsning av vägar, som skära varandra, i trafikcirkel och i tunnel ;

c) på skyddsväg och närmare än fem meter före densamma;

d) på grupperingsfil, som angives genom trafikmärke, och femton meter före märket;

e) vid trafikmärke så, att det skymmes; samt

f) på avgiftsbelagd parkeringsplats, om avgift icke erlagts för den tid, under vilken fordonet står där.

4. Parkering är dessutom, såvitt icke annat angivits genom trafikmärke eller markering på körbana förbjuden:

a) på gång- och cykelbana samt smal körbana, bro och annorstädes, där det till följd av terrängen, körbanans konstruktion eller skick, föret, väderleken eller andra förhållanden kan medföra fara;

b) räknat i körbanans riktning närmare än femton meter från busshållplats, refuge eller stolpe på körbanan samt närmare än två meter från portgång och därmed jämförlig plats, så och mitt emot sådan, så att inkörning hindras;

c) i korsningar och närmare än fem meter från korsningen begränsande skyddsväg eller, där skyddsväg icke finnes, från korsningen, så ock i gathörn och i närheten därav, så att sikten skymmes eller svängande av fordon försvåras;

d) vid sidan av fordon, som stannats vid körbanans kant;

e) för andra fordon än taxibilar på taxi-stationer;

f) vid mjölkbord eller i dess omedelbara närhet; samt

g) i närheten av angiven parkeringsplats eller på parkeringsplats, så att en del av fordonet står utanför parkeringsrektangeln.

5. Stannande och uppställning på de i 4 mom. nämnda platserna är tillåtet endast på synnerliga skäl. Där parkeringsförbud enligt trafikmärke gäller, må, såvitt övriga stadganden i 4 mom. icke förbjuda det, fordon tillfälligt parkeras för lastning och lossning. I sådant syfte må fordon likaså, då iakttagandet av övriga stadganden i 2, 3 och 4 mom. och tvingande skäl det påkalla, tillfälligt parkeras på mindre än fem meters avstånd från skyddsväg och på taxistation samt med iakttagande av särskild försiktighet på gångbana och cykelbana, om det kan ske utan att skada vägen och utan att oskäligt hindra trafiken.

6. Förare skall, innan han avlägsnar sig från sitt fordon, försäkra sig om att fordonet icke står hindrande för andra på platsen uppställda eller parkerade fordon samt att det icke kan komma i rörelse av sig självt. Har fordon uppställts eller enligt 5 mom. tillfälligt parkerats på plats, som nämnes i 4 mom., skall föraren uppehålla sig i närheten av fordonet och vid behov genast flytta det till en sådan plats, där det icke utgör hinder för trafiken.

7. Har fordon råkat i olag eller av annat liknande skäl stannat på sådan plats, där parkering är uttryckligen förbjuden eller där fordonets parkering eljest kan medföra olägenhet eller fara för trafiken, skall föraren ofördröjligen vidtaga alla åtgärder för undanröjande av olägenhet och fara och för fordonets flyttande till en plats, där parkering är tillåten. Lagstridigt parkerat fordon må, om föraren icke anträffas, på åtgärd av polis transporterats på den felandes bekostnad till närmaste lämpliga plats. Likaså må fordon, som uppenbart utgör hinder för väghållningen, på åtgärd av väghållaren flyttas till närmaste lämpliga plats.

8. Polismyndighet har befogenhet att på synnerliga skäl tillfälligt utfärda från stadgandena i denna paragraf avvikande föreskrifter. Av polis eller annan trafikövervakare använt fordon och i brådskande uppdrag använt utryckningsfordon samt vägmaskin och för vägarbete använt fordon må även, då uppdragets utförande sådant kräver, tillfälligt uppställas eller parkeras i strid med dessa stadganden.

23 §.

1. Motorfordons högsta tillåtna körhastigheter äro, såvitt icke av 35 § annat följer:

- a) för buss och paketbil 70 km/t;
- b) för lastbil och specialbil med tillkopplad, bromsförsedd släpvagn eller utan sådan 60 km/t, försedd med släpvagn av annat slag 50 km/t;
- c) för annan bil och motorcykel, om de äro försedda med släpvagn, 60 km/t;
- d) för traktor och motorredskap med eller utan släpvagn 30 km/t och för moped 40 km/t; samt
- e) för fordon eller fordonskombination med band av järn eller hjul utan luftringar 20 km/t.

2. Högsta tillåtna hastighet för fordon med tillkopplad släpanordning är densamma som när släpvagn är ansluten.

3. Hastighetsbegränsningarna beröra icke utryckningsfordon och med trafikmärken angivna hastighetsbegränsningar icke utryckningsfordon i brådskande uppdrag, ej heller fordon, som användes vid övervakning av trafiken.

26 §.

1. Gående skall:

a) använda gångbana eller, om gångbana icke finnes, körbanans yttersta, i främsta rummet vänstra kant eller, där sådan finnes, cykelbana och

b) iakttaga särskild försiktighet vid korsande av körbana och, då skyddsväg finnes i omedelbar närhet, begagna denna eller eljest gå vinkelrätt över körbanan på sådant ställe, där vid körbanans kant uppställda fordon icke hindra sikten.

2. Gående må icke i onödan uppehålla sig på körbana eller vid överskridning av densamma hindra annan trafik. Han må icke heller gå eller stanna på körbana, så, att övriga gående störas därav.

3. I korsning, där trafiken dirigeras genom trafikljus, må gående överskrida körbanan mot grönt eller annat ljus, som anger fri övergång. Han bör härvid se upp för fordon, som svänger in på den körbana han ämnar överskrida. Mot rött eller gult ljus må gående korsa körbanan endast när trafiken är ringa och han kan göra det utan risk för sig själv och utan varje olägenhet för fordonstrafiken.

4. Gående skall i allmänhet begagna högra sidan av gångbanan och skyddsvägen och passera mötande på högra sidan och framförgående till vänster.

5. Skolbarnskortege på högst tvåmannaled har rätt att använda gångbana och skall inom tätbebyggt område begagna skyddsväg för korsande av körbanan. Annan ordnad procession skall använda högra sidan av körbana.

6. Med gående avses även person, som skjuter barnvagn, rullstol eller leksaksfordon eller leder hund eller annat mindre djur.

7. Person, som går på skidor eller bär skrymmande föremål, skall använda kanten av körbana.

30 §.

Var, som annars än i de 27-29 §§ nämnda fallen överträder denna landskapslag eller med stöd av densamma utfärdade stadgan-

den eller bestämmelser, straffes med böter eller fängelse i högst tre månader såvitt icke annorstädes i lag strängare straff är stadgat.

Denna landskapslag träder omedelbart i kraft. Genom densamma upphäves 36 § i landskapslagen den 10 april 1958 om vägtrafik i landskapet Åland (8/58).

Mariehamn den 8 december 1960.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 11.

LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen angående Ålands yrkesskola.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 24 mars 1961.
Utfärdad i Mariehamn den 28 mars 1961.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 3 och 15 §§ landskapslagen den 29 mars 1949 angående Ålands yrkesskola (9/49). 3 § i lydelse av den 17 juli 1957 (30/57), såsom följer:

3 §.

Läsåret begynner den 1 augusti och är uppdelat på två terminer. Höstterminen omfattar tiden från och med den 1 augusti till och med den 31 december och vårterminen tiden från och med den 1 januari till och med den 31 juli. Undervisning meddelas under höstterminen från och med den 20 augusti till och med den 22 december och under vårterminen från och med den 7 januari till och med den 31 maj under sammanlagt 220 arbetsdagar, i vilka även ingå terminernas begynnelse- och avslutningsdagar. Undervisnings- och arbetsveckans längd är 42 timmar.

15 §.

Lärares i fackämnen och i allmänna ämnen undervisningsskyldighet är tjugusex veckotimmar och yrkesarbetslärares undervisningsskyldighet tjuvåtta veckotimmar.

Där undervisningen eller skolans övriga verksamhet det påkallar, bör lärare utöver sin undervisningsskyldighet åtaga sig övertimmar i den mån det befinnes nödigt. Antalet övertimmar må dock icke överstiga aderton veckotimmar. För övertimmar erläggas fastställda arvoden.

Erhåller ej ordinarie eller extraordinarie lärare fullt antal veckotimmar inom det till hans tjänst hörande undervisningsområdet, skall han undervisa det antal timmar, som fattas, i andra för honom lämpliga ämnen enligt vad skolans rektor bestämmer.

Utöver undervisningsskyldigheten hör till lärares åligganden:

1) att bistå rektor vid verkställande av inträdesförhör, utfärdande av betyg samt uppgörande av årsberättelse och läsordning;

2) att övervaka den produktiva verksamhetens ändamålsenlighet samt skötseln av maskiner och annan materiel; samt

3) att utföra till skolans verksamhet avslutna arbetslednings-, övervaknings- och

andra uppgifter i enlighet med vad rektor bestämmer.

Denna lag skall äga tillämpning sålunda, att 3 § tillämpas vad totalantalet arbetsdagar beträffar från och med läsåret 1960-1961 och 15 § med retroaktiv verkan från den 1 januari 1959.

Mariehamn den 8 december 1960.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicesalman.

Eliel Persson
vicesalman.

N:o 12.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om kommunalförvaltning i landskommunerna i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 24 mars 1961.
Utfärdad i Mariehamn den 28 mars 1961.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 11, 17, 30, 49, 104, 105, 110 och 124 §§ landskapslagen den 18 april 1956 om kommunalförvaltning i landskommunerna i landskapet Åland (16/56) såsom följer:

11 §.

Kommunalfullmäktige kunna antaga kommunala stadgar till främjande av sedlighet, nykterhet, allmän ordning och säkerhet, hälsovård samt hamnförhållanden inom kommunen ävensom om lämpliga viten för överträdelse av dessa stadgar. Sådant beslut bör underställas landskapsstyrelsen för fastställelse.

Beslut av kommunalfullmäktige angående nya eller förhöjda avgifter för den allmän-

na trafiken, såsom väg-, bro-, hamn- och färjavgifter eller andra dylika, skall underställas landskapsstyrelsen för fastställelse.

17 §.

Den, som blivit vald till kommunalt förtroendeuppdrag, är berättigad att avsäga sig uppdraget, om han fyllt sextio år.

Den, som under tre år i följd innehaft kommunalt förtroendeuppdrag, är berättigad att under de tre följande åren åtnjuta befrielse från sådant uppdrag, där icke anorlunda är särskilt stadgat.

Då som grund för avsägelse åberopas sjuklighet, familjeförhållanden, offentlig tjänst eller befattning eller någon annan orsak, må fullmäktige pröva det anmälda

hindret och godkänna avsägelsen, om hindret anses giltigt.

30 §.

Angår av kommunalfullmäktige, kommunalstyrelse eller kommunal nämnd fattat beslut någon enskilt och kan han på denna grund anföra besvär över beslutet, skall det bevisligen delgivas honom genom utdrag ur protokollet jämte anvisning om huru ändring i beslutet sökes. Den, som verkställt delgivningen, bör på protokollsutdraget anteckna dagen för tillställandet jämte sitt namn, yrke och adress.

Om sättet för delgivning av övriga beslut, som röra enskild person, kan bestämmas i reglemente eller instruktion.

Sådant beslut av kommunalfullmäktige, varöver annan kommun äger rätt att anföra besvär, skall medelst protokollsutdrag delgivas denna kommun. Lag samma vare, såvitt ej annorlunda är stadgat, i motsvarande fall om beslut av kommunalstyrelse och kommunal nämnd.

49 §.

Kommunalfullmäktige äga sammanträda åtminstone:

1) i januari för val av ordförande och viceordförande samt årsrevisorer och ersättare för dem;

2) senast i juni för behandling av berättelserna över föregående års förvaltning, för fastställande av bokslutet och beviljande av ansvarsfrihet;

3) i september, då medlemmar i kommunalstyrelsen och vid behov andra förtroendemän samt, enligt vad därom är särskilt stadgat, vederbörligt antal ledamöter och ersättare i skatte- och prövningsnämnderna väljas, ävensom förslag uppgöres angående uttaxering per skattöre enligt lagen om förskottsuppbörd; samt

4) i december, då kommunens budget för följande år bör godkännas.

104 §.

Angående fastställande och uppbörd av kommunalskatt stadgas särskilt.

105 §.

Uttaxeringen per skattöre beräknas så, att den för finansåret budgeterade uttaxeringssumman minskas med det belopp, som under finansåret beräknas inflyta från sta-

ten i form av förhandsbetalning av förskott på kommunalskatt för finansåret, samt därpå ökas med vad för föregående finansår på enahanda grunder influtit, varefter summan divideras med antalet skattören.

Det belopp, som enligt verkställd fördelning skall uppbäras för skattören, kan av kommunalstyrelsen höjas med högst tio procent.

110 §.

Kommunalfullmäktige eller, därest bestämmelserna i reglementet det medgiva, kommunalstyrelsen äro berättigade att, därest kommunal avgift blivit olagligen påförd, bevilja befrielse från dess erläggande, dock icke ifall ärendet eljest är anhängigt eller genom laga kraft vunnet beslut sakligt avgjort. Efter det befrielse beviljats, må icke vidare åtgärder vidtagas för indrivning av avgift till den del befrielsen gäller.

124 §.

Ändring med stöd av 123 § sökes hos länsstyrelsen genom skriftliga besvär, som böra av besväranden själv eller hans fullmäktigade ombud ingivas eller genom postens förmedling befordras till länsstyrelsen inom trettio dagar. Denna tid bör räknas:

1) ifall beslutet rör någon person enskilt, från den dag, då beslutet delgivits;

2) ifall beslutet för annan kommun, från den dag, då beslutet enligt 34 § 3 mom. kommit till kommunens kännedom; samt

3) i händelse beslutet på stadgat sätt framlagts till påseende, från den dag detta skett.

Till besvären bör fogas det beslut, varöver besvär anförs, samt utredning om dagen, från vilken enligt vad ovan angivits besvärstiden skall räknas.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 1961 och genom densamma upphävas 106, 107, 108 och 109 §§ landskapslagen den 18 april 1953 om kommunalförvaltning i landskommunerna i landskapet Åland (16/56).

Beträffande de fall, i vilka genom denna landskapslag upphävida stadganden angående debitering och uppbörd av kommunalskatt böra tillämpas efter det denna landskapslag trätt i kraft, är särskilt stadgat. Ifråga om sådan kommunalskatt, vars uppbörd även

efter det denna landskapslag trätt i kraft åvilar kommunen, kunna kommunalfullmäktige eller, därest bestämmelserna i reglementet det förutsätta, kommunalstyrelsen på ansökan enligt prövning bevilja uppskov med erläggande av skatt, om den skattskyldiges skattebetalningsförmåga genom egen eller

närstående persons sjukdom, olycksfall eller annan sådan orsak väsentligt nedsatts eller om den skattskyldige avlidit och efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilkas utkomst varit beroende av hans förtjänst.

Mariehamn den 8 december 1960.

På landstinget vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalmn.
